''مٺي ٻچي - سک ديني والي باپ کو بهت بهت پيار سين ياد کرو، ياد بِگر پيار نهين هو سکتا''

پرشن :- باپ ٻچون کو روز روز ياد کا اَڀياس کرني کا اِشارا کيون ديتي هئہ؟

اُتر :- کيونک ياد سين هين آتما پاون بنينگي. ياد سين هين پورا ورثا لي سکينگي. آتما کي سڀ ٻنڌن خلاص هو جائينگي. وڪرمون سين مُکت هو جائينگي. سزائون سين ڇوُٽ جائينگي. جِتنا ياد کرينگي اُتني خوشي رهينگي. منزل سميپ اَنڀؤ هونگي. ڪڀي ڀي ٿکينگي نهين. بيحد کا سک پائينگي. اِس ليئي ياد کا اَڀياس ضرور کرنا هئہ.

گيت :- ٻچپن کي دِن ڀُلا نہ دينا....

اوم شانتي . ميٺي ميٺي روحاني ٻچون نين گيت کي لائين کا اَرٿ سمجها. اَڀي جِيتي جِي تم بيحد کي باپ کي بني هو. سارا کلپ تو حد کي باپ کي بني هو. ستيگ ۾ ڀي حد کي باپ کي بنتي هو. اَڀي صرف تم برهمڻ ٻچي بيحد کي باپ کي بني هو. تم جانتي هو کي بيحد کي باپ سين هم بيحد کا ورثا لي رهي هئہ. اَگر باپ کو ڇورا تو بيحد کا ورثا مل نهين سکينگا. ڀل تم سمجهاتي هو پرنتو ٿوري ۾ تو کوئي راضي نهين هوتا. منش ڌن بهت چاهتي هئہ. ڌن کي سِواءِ سُک نهين هو سکتا. ڌن ڀي چاهيئي، شانتي ڀي چاهيئي، نِروڳي کايا ڀي چاهيئي. تم ٻچي هين جانتي هو دنيا ۾ آج کيا هئہ، کلهہ کيا هونا هئہ. وناش تو سامني کرا هئہ اؤر کوئي کي ٻُڌي ۾ يهہ باتين نهين هئہ. اَگر سمجهي ڀي وناش سامني کرا هئہ تو کيا کرنا هئہ، يهہ نهين جانتي. تم ٻچي سمجهتي هو، اَئسي معلوم هوتا هئہ کب ڀي لڙائي لگ جاءِ، ٿوري چِنگاري لگي تو ڀنيٽ مَچ جائي. ديري نهين لگينگي. آگي ڀي ٿوري سِي بات سين کتني بڙِي لڙائي لگ گئي. ٻچي جانتي هئہ کِ پُراڻي دنيا ختم هوئي کِ هوئي اِس ليئي اَب جلدي هين باپ سين ورثا لينا هئہ. باپ کو سديوَ ياد کرتي رهينگي تو بهت هرشت رهينگي. ديهہ اَڀمان ۾ آني سين هين وهہ خوشي غائب هو جاتي هئہ. ديهي اَڀماني بنتي هو تو باپ کو ياد کرتي هو. ديهہ اَڀمان ۾ آني سين باپ کو ڀوُل دک اُٺاتي هو. جتنا باپ کو ياد کرينگي، اُتنا بيحد کي باپ سين سک اُٺائينگي. يهان تم آئي هين هو اَئسا لکشمي نارائڻ بنني. راجا راڻي اؤر پرجا کا نؤکر چاکر، بهت فرق هئہ نان. اَڀي کا پرشارٿ ڦر کلپ کلپانتر کي ليئي قائم هو جاتا هئہ. پِڇاڙي ۾ سڀکو ساکياتکار هونگا هم نين کتنا پرشارٿ کيئا هئہ. اَب ڀي باپ کهتي هئہ اَپني اَوستا کو ديکتي رهو. ميٺي تي ميٺي بابا، جس سين سورڳ کا ورثا ملتا هئہ، اُنکو هم کتنا ياد کرتي هئہ. تمهارا سارا مدار هئہ هين ياد پر. جتنا ياد کرينگي اُتنا خوشي ڀي رهينگي. سمجهينگي بس اَب نزدِيک آکر پهونچي هئہ. کوئي ٿک ڀي جاتي هئہ، پَتا نهين منزل کتنا دوُر هئہ، پهونچي تو محنت ڀي سڦل هو. دنيا کو يهہ ڀي پَتا نهين کِ ڀڳوان کسکو کها جاتا هئہ. کهتي ڀي هئہ هي ڀڳوان ڦر کهہ ديتي نِکر ڀِتر ۾ هئہ. اَڀي تم ٻچي سمجهتي هو هم باپ کي بن چُکي هئہ. اَب باپ کي هين مت پر چلنا هئہ. ڀل ولائت ۾ هو وهان رهتي ڀي صرف باپ کو ياد کرنا هئہ. تمکو شريمت تو ملي هئہ. آتما تموپرڌان سين ستوپرڌان سِواءِ باپ کي ياد کي هو نهين

سڪتي. تم ڪهتي هو بابا هم آپ سين پورا ورثا لينگي. جئسي همارا بابا ورثا ليتي هئہ، هم يي پرشارٿ ڪر اُنڪي گدي پر ضرور بئٺينگي. مما بابا راج راجيشوَر، راج راجيشوَري بنتي هئہ، تو هم يي بنينگي. اِمتحان تو سڀڪي ليئي ايڪ هين هئہ. تمڪو بهت ٿورا سِکايا جاتا هئہ، صرف باپ ڪو ياد ڪرو. اِسڪو ڪها جاتا هئہ سهج راج يوگ ٻل. تم سمجهتي هو يوگ سين بهت ٻل ملتا هئہ. هم ڪوئي وڪرم ڪرينگي تو سزا بهت کائينگي، پد ڀرشٽ هو پرينگا. ياد ۾ هين مايا وگهن ڊالتي هئہ.

تم جانتي هو هم پاون دنيا ۾ جا رهي هئہ. جو برهمڻ بنينگي وهي نِمت بنينگي. برهما مُک ونساولي برهمڻ بنني بِگر تم باپ سين ورثا لي نهين سڪتي. باپ بچون ڪو رچتي هين هئہ ورثا ديني ڪي ليئي. شِو بابا ڪي تو هم هئہ هين. وهہ نئين سرشٽي رچتي هئہ بچون ڪو روثا ديني ليئي. شريرڌاري ڪو هين ورثا دينگي. آتمائين تو اوپر ۾ رهتي هئہ. وهان تو ورثي وا پرالبڌ ڪي بات نهين. تم اَيي پرشارٿ ڪر پرالبڌ لي رهي هو، جو دنيا ڪو پَتا نهين هئہ. اَب سميہ نزديڪ آتا جاتا هئہ. اِطلاح ڪرتي رهتي هئہ فلاڻا اَگر اَئسي ڪرينگا تو هم ايڪدم اُنڪو اُڙاءِ دينگي. اُڙاني ڪي تياري هو رهي هئہ. بامبس آد ڪوئي رڪني نهين هئہ. تياريان بهت هو رهي هئہ. برِٽِش گوَرنمينٽ ڪي سميہ پاڪستان، هندستان ٿا ڪيا؟ لَڳا هوئا هئہ يووَنون ڪي لڙائي. پانڊَو اؤر ڪؤرَوون ڪي لڙائي هئہ نهين. يووَن بروبر لڙ رهي هئہ. بامبس يي تيار هو گئي هئہ. اَيي باپ همڪو فرمان ڪرتي هئہ ڪِ مجهي ياد ڪرو، نهين تو پڇاڙي ۾ بهت رونا پرينگا. اِمتحان ۾ ناپاس هوتي هئہ تو جاڪر ڊوٻ مرتي هئہ غُصي ۾. يهان غُصي ڪي تو بات نهين. پڇاڙي ۾ تمڪو بهت ساڪياتڪار هونگي. ڪيا ڪيا هم بنينگي وهہ يي پَتا پر جائينگا. باپ ڪا ڪام هئہ پرشارٿ ڪرانا. ڪهتي هئہ بچي ڪرم ڪرتي هوئي ياد ڪرنا ڀوُل جاتي هو وا فرصت نهين ملتي هئہ تو اَڇا بئٺو. ياد ۾ بئٺ ڪر باپ ڪو ياد ڪرو. آپس ۾ تم ملتي هو تو يي يهہ ڪوشِش ڪرو ڪِ هم بابا ڪو ياد ڪرين. مل ڪر بئٺني سين تم ياد اَڇا ڪرينگي، مدد ملينگي. موُل بات هئہ باپ ڪو ياد ڪرنا. يهان آئو وا نہ آئو. ڪوئي ولائت جاتي هئہ ڦر آ تو سڪينگي نهين. وهان يي صرف ايڪ بات ياد رکو. باپ ڪي ياد سين هين تم تموپرڌان سين ستوپرڌان بنينگي. باپ ڪهتي هئہ من مناڀوَ. مجهي ياد ڪرو تو وشوَ ڪا مالڪ بنينگي. موُل بات هو جاتي هئہ ياد ڪي. ڪهان يي جاني آد ڪي بات نهين. گهر ۾ رهو صرف باپ ڪو ياد ڪرتي رهو. پوِتر نهين بنينگي تو ياد ڪر نهين سڪينگي. اَئسي ٿوريئي هئہ ڪِ سڀ آڪر ڪلاس ۾ پڙهينگي. مَنتر ليئا ڦر ڀل ڪهان يي چلي جائو. ستوپرڌان بنني ڪا راستا باپ نين بتلايا هئہ. يوُن تو سينٽر پر آني سين نئين نئين پائنٽ سُنتي رهينگي. اَگر ڪسي ڪارڻ سين نهين آ سڪتي هئہ، برسات پرتي هئہ اَٿوا ڪرفيوُ لَگتا هئہ، ڪوئي ٻاهر نهين نڪل سڪتي ڦر ڪيا ڪرينگي؟ باپ ڪهتي هئہ هرجا نهين هئہ. ڪهان يي رهتي تم ياد ۾ رهو. چلتي ڦِرتي ياد ڪرو. اؤرون ڪو يهي ڪهو ڪِ باپ ڪو ياد ڪرني سين وڪرم وناش هونگي اؤر ديوتا بن جائينگي. اَڪير هين دو هئہ.

باپ ڪهتي هئہ يهہ بچپن ڀوُل نہ جانا. آج هستي هو ڪلهہ رونا پرينگا، اَگر باپ ڪو ڀُلايا تو. باپ سين ورثا پورا لينا چاهيئي. اَئسي بهت هئہ ڪهتي هئہ سورڳ ۾ تو جائينگي نان ڦر

جو تقدير ۾ هونگا. اُنکو کوئي پرشارٿ کرنا نهين کهينگي. منش پرشارٿ کرتي هين هئہ اونچ مَرتبا پاني کي ليئي. اَب جب کِ باپ کي پاس اونچ مَرتبا ملتا هئہ تو غفلت کيون کرني چاهيئي. اِسکول ۾ جو نهين پڙهينگي تو پڙهي لِکي کي آگي ڀرِي ڍوني پرينگي. باپ کو پورا ياد نهين کرينگي تو پرجا کي ڀي نؤکر چاکر جاءِ بنينگي. اِس۾ خوش ٿوريئي هونا چاهيئي. تو باپ سمجهاتي هئہ ميٺي ميٺي بچون سنمک رفريش هوکر جاتي هو. کئين ٻانڌيليان هئہ، هَرجا نهين، گهر بئٺي باپ کو ياد کرتي رهو. تمکو کتنا سهج سمجهاتي هئہ، مؤت سامني کرا هئہ، اَچانک هين لڙائي شروع هو جائينگي. ايک دو کو کهتي هئہ ٿورا ڀي گڙبڙ کيئا تو هم اَئسا کرينگي. پهلي سين هين کهہ ديتي هئہ بامبس کي مغروري بهت هئہ. باپ کهتي هئہ بچي اَجُن يوگ ٻل ۾ هوشيار هوئي نهين هئہ، اَئسا نہ هو لڙائي لگ جائي. پرنتو ڊراما اَنوسار اَئسا هونگا هين نهين. بچون نين پورا ورثا ليئا نهين هئہ اِس ليئي نِشچيہ هوتا هئہ يهہ لڙائي کرکي لگينگي ڀي تو ڀي بند هو جائينگي کيونک اَڀي راڄڌاني اِسٿاپن نهين هوئي هئہ. ٽائيم چاهيئي. پرشارٿ کراتي رهتي هئہ، پَتا نهين کسي ڀي سميہ کُڇ ڀي هو سکتا هئہ. بس گِر پرتي هئہ، اَئروپلين، ٽِرين گِر پرتي، مؤت کتنا سهج کرا هئہ، ڌرتي ڀي هِلتي رهتي هئہ. سڀ سين جانتي کام اَرٿ کُٽِک کو کرنا هئہ. ليکن وناش هوني کي پهلي باپ سين پورا ورثا لينا هئہ. اِس ليئي بهت پريم سين باپ کو ياد کرنا هئہ. بابا آپکي بِگر همارا دوسرا کوئي نهين. صرف باپ کو هين ياد کرتي رهو. کتنا سهج ريت جئسي ڇوٽي بچون کو سمجهاتي هئہ اؤر کوئي تکليف نهين ديتا هون، صرف ياد کرو. اؤر کام چِتا پر بئٺ جو تم جَل مَري هو، سو اَب گيان چِتا پر بئٺ پؤتر بنو. تم سين پوُڇتي هئہ آپکا اُديش کيا هئہ؟ بولو جو سڀکا باپ هئہ وهہ کهتي هئہ مام ايکم ياد کرو تو تمهاري وکرم وناش هونگي. اؤر تم تموپرڌان سين ستوپرڌان بن جائينگي. سروَ کا سدگتي داتا ايک باپ هئہ. اَب باپ کهتي هئہ صرف مجهي ياد کرو تو کَٽ اُتر جائينگي. يهہ اِتنا پيغام تو دي سکتي هو نان. خد ياد کرينگي تب دوسري کو ياد کراءِ سکينگي. دوسري کو رُچي سين کهينگي. نهين تو دل سين نهين نکلينگا. باپ کهتي هئہ کهان ڀي هو جتنا هو سکي صرف ياد کرو. ڀل ٿوري کانِ پانِ کي تکليف آد هوتي هئہ. رهنا تو گهر ۾ هين هئہ. گهر ۾ رهتي باپ کو ياد کرو، جو ملي اُنکو يهي سِکيا دو، مؤت سامني کرا هئہ.

باپ کهتي هئہ تم سڀ تموپرڌان پتت بن پري هو، اَب مجهي ياد کرو اؤر پؤتر بنو. آتما هين پتت بنِي هئہ، ستيگ ۾ هوتي هئہ پاون آتما. باپ کي ياد سين هين آتما پاون بنينگي اؤر کوئي اُپايہ نهين هئہ. يهہ پيغام سڀکو ديتي جائو تو ڀي بهتون کا کلياڻ کرينگي اؤر کوئي تکليف نهين ديتي هئہ. اَڀي پرشوتم ماس هئہ جاکر سمجهائو کِ سڀ سين پرشوتم کؤن؟ ستيگ آد ۾ يهہ لکشمي نارائڻ پرشوتم ٿي. اِنهون کو اَئسا پرشوتم بناني والا اَرٿات سورگ کي اِسٿاپنا کرني والا باپ هئہ. سڀ آتمائون کو پاون بناني والا پتت پاون باپ هين هئہ. سڀ سين اُتم سين اُتم پُرش بناني والا هئہ باپ. جو پوجيہ ٿي وهي ڦر پوجاري بني هئہ. راوڻ راجيہ ۾ هم پوجاري بني هئہ، رام راجيہ ۾ پوجيہ ٿي. اَڀي راوڻ

راجيہ ڪا اَنت هئہ. هم پوڄاري سين ڦر پوڄيہ بنتي هئہ. باپ ڪو ياد ڪرني ڪا اؤرون ڪو ڀي راستا ٻتانا هئہ. ٻوڍيون ڪو ڀي يهہ سروس ڪرني چاهيئي. مِتر سنٻنڌيون ڪو ڀي باپ ڪا پريچيہ دو. بولو، شِو بابا ڪهتي هئہ مام ايڪم ياد ڪرو تو تم سورڳ ڪي مالڪ بنينگي. نراڪار شِو بابا سروَ ڪا سدگتي داتا بابا، سڀ آتمائون ڪو ڪهتي هئہ مجهي ياد ڪرو تو ستوپرڌان بن جائينگي. يهہ سمجهانا تو سهج هئہ نان. ٻوڍيان ڀي يهہ سروس ڪر سڪتي هئہ. مؤل بات هئہ هين يهہ. شادي مُرادي ۾ ڪهان ڀي جائو، ڪانِ ۾ يهہ بات سُنائو. گيتا ڪا ڀڳوان ڪهتي هئہ مجهي ياد ڪرو، اِس بات ڪو سڀ پسند ڪرينگي. جاستي بولني ڪي دَرڪار نهين هئہ. صرف باپ ڪا پيغام دينا هئہ ڪِ باپ ڪهتي هئہ مجهي ياد ڪرو.

اَڇا، اَئسي سمجهو، ڀڳوان پريرٽا ڪرتي هئہ. سوَپن ۾ ساڪياتڪار هوتا هئہ، آواز سُنني ۾ آتا هئہ باپ ڪهتي هئہ مجهي ياد ڪرو تو ستوپرڌان بن جائينگي. تم خد ڀي صرف يهي چِنتن ڪرتي رهو تو ٻيڙا پار هو جائينگا. هم پرئڪٽيڪل ۾ بيحد ڪي باپ ڪي بني هئہ اؤر باپ سين 21 جنمون ڪا ورثا لي رهي هئہ. تو خوشي رهني چاهيئي نان. باپ ڪو ڀؤلني سين هين تڪليف هوتي هئہ. باپ ڪتنا سهج بتلاتي هئہ مجهي ياد ڪرو تو سڀ سمجهينگي اِنهون ڪو راستا تو بروبر رائيٽ ملا هئہ. يهہ راستا ڪب ڪوئي ٻتاءِ نہ سڪي. سميہ اَئسا هونگا جو تم گهر سين ٻاهر نهين نڪل سڪينگي. باپ ڪو ياد ڪرتي ڪرتي شرير ڇور دينگي. اَنت ڪال جو شِو بابا سِمري.... ڦر نارائڻ يونيِ وَل وَل اُتري. لڪشمي نارائڻ ڏِنائستي ۾ آئينگي. گهري گهري راڄائي پد پائينگي. بس صرف باپ ڪو ياد ڪرو پيار سين. ياد ٻِگر پيار ڪئسي ڪرينگي. سک ملتا هئہ تب ياد ڪيئا جاتا هئہ. دک ديني والي ڪو پيار نهين ڪيئا جاتا. باپ ڪهتي هئہ مئن تمڪو سورڳ ڪا مالڪ بناتا هون اِس ليئي مجهي پيار ڪرو. باپ ڪي مت پر چلنا چاهيئي نان. اَڇا!

ميٺي ميٺي سڪيلڌي ٻچون پرت مات-پِتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر گُڊمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني ٻچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُکيہ سار :-

(1) پڙهائي ۾ ڪڀي غفلت نهين ڪرني هئہ، لڙائي ڪي پهلي باپ سين پورا پورا ورثا لينا هئہ.

(2) شريمت پر باپ ڪو ٻڙي پيار سين ياد ڪرنا هئہ.

وردان- ساري ورڪيہ ڪي ناليج ڪو سِمرتي ۾ رک تپسيا ڪرني والي سچي تپسوي وَ شيواڌاري ڀوَ

ڀڳتي مارگ ۾ دِکاتي هئہ ڪِ تپسوي وِرڪيہ ڪي نيچي ٻئٺ ڪر تپسيا ڪرتي هئہ. اِسڪا ڀي رهسيہ هئہ. آپ ٻچون ڪا نِواس اِس سرشٽي روپي ڪلپ وِرڪيہ ڪي جڙ ۾ هئہ. وِرڪيہ ڪي نيچي ٻئٺني سين ساري وِرڪيہ ڪي ناليج ٻُڌي ۾ سُتهہ رهتي هئہ. تو ساري وِرڪيہ ڪي نالیج سِمرتي ۾ رک ساڪي هوڪر اِس وِرڪيہ ڪو ديکو. تو يهہ نَشا، خوشي دِلائينگا اؤر اِس سين ٻئٽرِي چارج هو جائينگي. ڦر شيوا ڪرتي ڀي تپسيا ساٿ ساٿ رهينگي.

سلوگن - تن ڪي بيماري ڪوئي ٻڙِي بات نهين ليڪن من ڪڀي بيمار نہ هو.